

Физическото наказание е тема за дискусии и спорове и мнозина защитници на човешките права недоумяват защо в Библията се намират стихове като тези в Притчи 23:13, 14: „Не задържай наказанието от детето, защото, ако и да го биеш с пръчка, то няма да умре. Ти ще го биеш с пръчката, но ще избавиш душата му от шеол.“ Съвременните християнски психолози смятат, че телесното наказание, което не е внимателно об-

мислено като наказателна мярка, е опасно нещо. Но погрешното прилагане на един метод не е причина да го отхвърлим изобщо. Много деца отчаяно се нуждаят именно от този отговор на тяхното непослушание. В ситуации, когато детето чудесно разбира какво се иска от него, но отказва да го направи и да се подчини на родителя, едно подходящо натупване е най-краткият и ефективен път към преоценка на поведението му.

ДА ШАМАРОСАМ ЛИ ДЕТЕТО СИ, ИЛИ НЕ?

Прилагате ли този метод по подходящ начин? За всяка от ситуацията дайте един от следните отговори, който най-точно описва вашето поведение, когато

прибягвате до шамарите:

не е вярно - 1
донякъде вярно - 2
в повечето случаи е вярно - 3
винаги е вярно - 4

1. Пляскам детето си само когато директно предизвиква моя авторитет, а не поради детска безотговорност.
2. Пляскам само с един предмет, който съм определил за това, а не с каквото ми попадне под ръка.
3. Пляскам веднага щом се е проявило лошото поведение.

4. Пляскам само по меките задни части или понякога по горната част на бедрата, но никога по лицето, ръцете или гърба.
5. Пляскам детето си далеч от погледите на другите.
6. Въздържа се от физическо наказание над детето си само за да освободя напрежението от чувството си на гняв и ярост.
7. Гневът ми е под контрол, когато наказвам с шамари.
8. Когато избирам шамарите като наказание, удрям достатъчно силно - така че детето да почувства болка.
9. Съдейки по реакцията на детето си, бих казал, че шамарите имат ефект.
10. Давам да се разбере ясно кои правила са били нарушени, преди да напляскам детето си.

11. Уверявам се, че детето ми разбира причината, поради която е наказано с шамари.
12. След като съм напляскал/а детето си, му показвам, че го обичам, и се старая то да разбере това.
13. Позволявам на детето си да плаче, след като е било наказано с шамари, и се опитвам да разбера кога спира истинският плач и започва плачът протест.
14. Не ми се налага да гоня детето си из стаята или къщата, преди да го накажа с шамари.
15. Когато детето ми стана на около 10 години, спрях изцяло с използването на този метод.

Съберете точките, които съответстват на дадените от вас отговори. Колкото по-висок е резултатът ви, толкова по-ефективно умеете да използвате физическото наказание във възпитанието на детето си.

Превод от английски: Надежда Михайлова

ЧИТАТЕЛИТЕ ПИШАТ

Привет от Крит!

Казвам се Росица и живея на острова от две години заедно със съпруга си и сина си. През това време само на два пъти за кратко съм била сред своите скъпи братя и сестри от адвентната църква в Разград. Ще ми се чрез страниците на вестника да преодоля километрите суша и море, които ни разделят, и да ги обхвамна всички в топла прегръдка посредством стиховете, които ви изпращам...

Бел. ред. Публикуваме стихотворението "Блян" на Росица Георгиева, като благодарим за стиховете, посветени на църква Разград, на Милена и Дидка. Благодарим за стихотворението на Катя Матева от Карлово, написано по повод 8 март; на Николина Проданова, приятелка на църквата, която посвети песен и стихотворение на църква Стражица; на Петрушка Петрова от с. Овча Могила.

Блян

Едно небе над мене свети,
а друго в спомени зове...
Но най-красиво е това в сърцето -
сияние - без облаци небе...
Под него няма тежки разстояния,
раздели няма, нито скръб;
и въздухът е приказно ухане
на обич, вярност и на дълг.
Под него думите са истинни
от първия до сетния си звук;
под него няма недомислия,
хармония изпълва всеки миг.
Едно небе над мене свети,
А друго в спомени зове...
Но най-бленува за това сърцето,
в което Господ ще ни въведе.

Росица Георгиева

Псалом 23 на музиканта

Господ е учител мой;
няма да ме остави да свиря сама.
Когато свиря фалшиво,
ме успокоява и насърчава;
дава ми хубави упражнения.
Освежава и насърчава душата ми;
показва ми как да свиря.
Дори когато не се представя добре
на концерт,
не ми се кара и не ме обезсърчава,
защото Той е с мен
и много ме обича.
Твоят лък и Твоята цигулка,
те ме утешават.
Наистина благост и милост
ще ме следват
през всичките дни на живота ми;
аз ще вярвам и ще се надявам
само на Теб, Господи,
до края на живота си.
Амин!

*Теофила Теофилова, 16 г.
с. Айдемип*

Като погледна назад, напълно съзнавам колко много хора съм наранил, колко много хора съм настроил против себе си. Осъзнавам напълно омразата, която те таят в сърцата си срещу мен и другите като мен. Всеки ден се моля на Бога да ми прости за всички грехове, които съм извършил. Все-

През 2004 г. в адвентната църква в България бяха отбелязани няколко годишнини - 90 г. от основаването на църква Габрово, 80 г. от това на църква Стражица, 80 г. - на църква Варна, 75 г. - на църква Ямбол.

Добре е да си припомним, че на 1 декември 1954 г. бяха назначени като служители Никола Бори-

ИЗПОВЕД

ден го питам дали такъв като мен заслужава да живее. И наистина - Той може би ми прощава и ми дава втори шанс, но дали това е така и с хората, които съм наранил, дали втори шанс ще ми дадат някога и те? Дали ще

мога да бъда реабилитиран в техните очи? Това е една от най-големите ми мечти, защото, въпреки че мнозина ме мислят за безчувствен и дебелокож злодей, смея твърдо да заявя, че не съм такъв. Всяка вечер заспивам и се събу-

дам с чувството за вина към хората, които съм наранил съзнателно и несъзнателно. Дано един ден разберат, че, колкото и абсурдно да звучи, не съм направил това от лоши подбуди, че в повечето случаи не съм действал аз, а опиятите, които напълно са управлявали моето съзнание. **Боби**

ЮБИЛЕИ

Никола Танев, Господин Велев, Иван Демиданов, Асен Данов, Михаил Йоргов и Атанас Гроздев. Половин век в служба на Божия народ - каква привилегия и каква благодат! Трима от тях - Борисов, Танев и Велев, заслеха с надеждата техният Работодател да ги извика в

последния ден, за да им даде истинската награда за службата им.

Радостно е да отбележим, че тези седмина не са сред най-възрастните. Благодарим от все сърце на Димитър Киров, Кирил Шемков, Белчо Тотев, Йосиф Пешкирев, Александър

Маринов, Станчо Димов, Рачко Ябанджиев - всички те ни бяха учители по идеализъм и вярност в службата. Над всичко благодарим на своя небесен Баща за това, че не само ни призова за спасение, но и да работим заедно с Него за спасението на другите.

Атанас Гроздев

НАДПИСИ ОТ КУХНЯТА

Поставете някой от предложените надписи в своята кухня и се опитайте да гледате повече към забавната страна на живота. Това ще ви помогне да намалите критиките и мърморенето, които са убийци на любовта.

Помогнете да запазим кухнята чиста - яжте извън дома! Недей да тежиш

повече от своя хладилник. Чистата къща е знак за пропилян жи-

вот. Разхвърляната кухня е щастлива... Тази тук е вън от себе си

от радост.

Никой съпруг никога не е бил застрелян... докато е миел чиниите.

Самопочистваща се кухня: изчисти след себе си - мама не е на работа.

Ако пишете по праха на шкафа, моля, не слагайте гата!

Щях да направя вечеря, но не намерих отварчката за консерви.

Достатъчно чисто, за да е хигиенично, достатъчно мръсно, за да е щастливо.

Къщата ми беше чиста миналата седмица. Съжалявам, че не гоиде тогава.

Къщата ми невинна изглежда така. Понякога е много по-зле.